

EL FIGAROT

*Mobles diferents
per a les noves llars*

*4.000 m²
d'exposició*

*90
anys
avalen
la nostra
experiència*

*Dissenys
atrevids
atractius
i renovadors
als
millors
preus*

Quer
M O B L E S

Avinguda Barcelona, 76 - VILAFRANCA DEL Penedès

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA Segona època. n.º 6 - Maig del 1988

Edita: Colla Castellers de Vilafranca

Estatge Social: General Prim, 11 - Vilafranca - Aptat. correus 313

Consell de Redacció: Toni Miralles, Joan Roig, Biel Senabre

Col.laboren en aquest número: Josep M.ª Llop, Eloi Miralles.

Els articles no signats són responsabilitat de la redacció

Col.laboradors fotogràfics: J.M.ª Petrus, Josep A. Esteve, Fotos Gabi, Josep Rovira.

Foto portada: Pons

Fotocomposició, fotolits, muntatge i impressió: Gràfiques Kerpe
Dip. L.B. 29.663/86

Editorial

Ara és l'hora, castellers!

Sí, Castellers de Vilafranca, ara és l'hora de demostrar el que som i, encara més, el que podem ser. Que ningú no pugui pensar que els castells de nou de l'any passat van ser flor d'un dia... Hem arribat molt amunt, i ara se'ns presenta un repte, una tasca, sens dubte més difícil i feixuga, però, alhora, engrescadora com poques: una tasca de CONSOLIDACIÓ. I això vol dir que el Tres de Nou i el Quatre de Nou i el que calgui... ELS HEM DE DESCARREGAR! No ens podem «adormir en els llorers» com acostuma a dir sovint el nostre cap. I per tal d'aconseguir aquestes fites cal que anem a totes. I tots! Que la nostra colla sigui una veritable pinya, no només a l'hora de muntar un castell gros, sinó en qualsevol ocasió que ho haguem de demostrar: als assaigs, a les sortides, a les festes i celebracions 'que ja vindran' a les reunions i assemblees, sense «capelletes» ni carrincloneries, que a res de positiu no

conduïen.

Comença una nova temporada que haurà d'esdevenir, n'estem segurs, altament gloriosa per a la nostra història. Ja som COLLA DE NOU! I enguany, més que mai, és ben lògic que tinguem fundades aspiracions d'arribar el més amunt possible. És any de concurs. A Tarragona hi hem d'anar no pas a complir l'expedient, sinó amb moral de vencedors; que hi podem guanyar! Però, abans, caldrà que fem també un bon paper per la Festa Major, que Sant Fèlix prou que s'ho mereix i, a voltes, li hem quedat a deure part de la feina...

Tots a l'una, castellers! Ara és l'hora! Respectem els altres com el que més, però, així mateix, fem també que el color verd entranyable de les nostres camises pugui ser respectat, admirat i temut arreu del món casteller. Castellers de Vilafranca, pit i amunt!!!

Els objectius de l'any 1988 se centren a la diada de Sant Fèlix i al concurs de Tarragona

Les primeres grans sortides de l'any 1988 ja s'acosten i, qui més qui menys, tothom es va fent la seva 'travessa' de cara a intentar marcar els que han de ser els objectius principals a aconseguir aquest any. És per això que hem demanat a tretze components de la colla que ens fessin saber la seva premonició ara, quan tot just ha començat la temporada, i al mateix temps, aquests tretze castellers analitzen també la temporada passada. Cal indicar, com a final d'aquest petit preàmbul, que no costaria gens fer posar d'acord als nostres tretze entrevistats: tots han coincidit a destacar la gran temporada que els Castellers de Vilafranca vam fer l'any passat, encara que tots han remarcat també que es pot millorar allò que es va aconseguir l'any passat. D'altra banda, també són bastant semblants els objectius que es marquen aquests tretze castellers, objectius que, a grans trets, es poden resumir en el titular d'aquest article: s'ha de fer un gran paper per Sant Fèlix i s'ha de guanyar a Tarragona.

Jaume Clavé: «L'eslògan del concurs ha de ser el mateix de fa dos anys: 'a guanyar'»

«La temporada passada va ser molt bona, ningú no ho pot negar. Si l'analitzem a fons, veurem que fins i tot podia ser millor. D'una banda perquè, tot i que dominem prou bé els castells de vuit, cada any patim una 'pájara', i aquest any va ser al barri de Sant Julià i amb el cinc de vuit del dia de Sant Fèlix, a més d'alguns castells del final de temporada. Crec que hauríem de cuidar més els detalls a l'hora de muntar aquests castells i no refiar-nos ni una mica. Pel que fa als castells que marquen la diferència entre una bona temporada i una d'extraordinària, em sembla que vam tenir mala sort. El cinc de vuit dels Monjos i el tres i el quatre de nou anaven prou bé per poder ser descarregats, sap greu que només poguéssim carregar uns castells que es veien tan fermes. Finalment, vull indicar que considero molt positiu que s'estreni molta gent nova i

que es tingui en compte la gent que als assajos demostren que tenen facultats per ocupar llocs de compromís. Tot i amb això, només voldria afegir que crec que hauríem de tenir més crosses, sobretot perquè hi ha problemes en muntar un castell de nou». «Encara que penso que és molt difícil de pronosticar per endavant en el món dels castells, crec que aquesta temporada podem descarregar els tres castells carregats la temporada anterior. Això vol dir que no es pot fallar als assajos. Aquest any, a més a més, tornem a tenir concurs i l'eslògan haurà de ser el mateix de fa dos anys: 'a guanyar'. Però jo encara n'hi afegiria un altre: 'el divendres a la nit, a Cal Figarot s'ha dit'. Per acabar, considero que també hem de mentalitzar els aficionats perquè es facin seu aquests eslògans ja que és ben sabut que, per fer castells de nou, cal la col·laboració de tothom. Que tenim una gran colla, ja ho hem demostrat; però encara la podem millorar».

Jaume Martí 'Durich': «Es faran uns grans castells si tots anem als assajos»

«Si he de parlar de la temporada passada, cal que digui que va ser la millor gràcies, com tothom sap, a uns castells de nou aconseguits a l'agost i al novembre».

«Ara som davant d'una nova temporada i cal que treballem tots plegats per tal que aquesta sigui encara millor. Aquest any, la colla de Castellers de Vilafranca ha de ser la campiona del concurs

de Tarragona, i això s'aconseguirà amb un gran esforç i, sobretot, si anem tots als assajos. No ens podem arriscar, com l'any passat a Màrtirs, a fer castells de nou. Aquests castells es poden fer si tots, insisteixo, anem als assajos, perquè és d'aquesta manera que es poden aconseguir els grans castells. Au venga, doncs, tothom als assajos!».

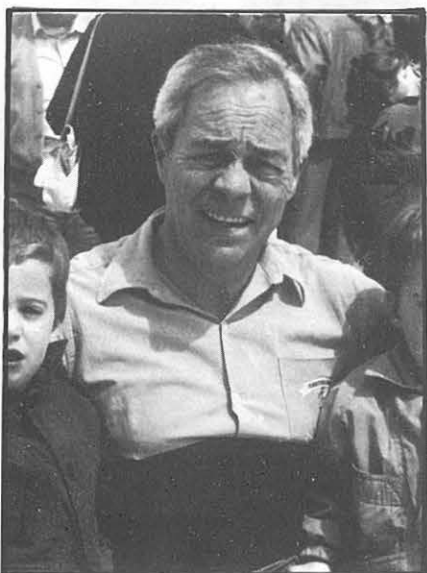

Jaume Palau: «Tot i que el llistó és molt amunt, podem millorar l'any passat»

«El dia 31 d'agost i el primer de novembre de 1987 són dues dates que mai no s'esborraran de la nostra memòria. Els aficionats i castellers que vàrem viure aquell moment recordarem sempre l'emoció i l'alegria que vam sentir en aconseguir carregar el tres i el quatre de nou: ja érem d'una altra categoria, la màxima, com els primers. Amb la consecució d'aquests dos castells, podem dir que la temporada passada va ser la més gloriosa de la nostra història. Deixant de banda aquestes dues gestes, voldria recordar alguns aspectes per mi força positius i que, en definitiva, van contribuir a realitzar aquesta excel·lent temporada: la programació de tota la nostra actuació al llarg de la temporada, amb uns objectius i un programa ben establert i fixat, no deixant res a la

improvisació; i en segon lloc, la preparació en el muntatge d'aquests grans castells, al vídeo del castell es pot apreciar perfectament com tothom sap el seu lloc, fent palès el gran entrenament i preparació d'uns homes que han estudiat i elaborat cada detall. Cal remarcar també les ganes que entre tots hi havia per aconseguir-ho. Un fet positiu és també la col·laboració de l'altra colla vilafranquina».

«Quant a les perspectives per a aquest any, si bé hem col·locat el llistó molt amunt, crec que podem millorar la temporada passada si continuem en la mateixa línia. Em sembla que ens pot servir de gran motivació el fet que al concurs de Tarragona sortirem amb les mateixes possibilitats que els de Valls».

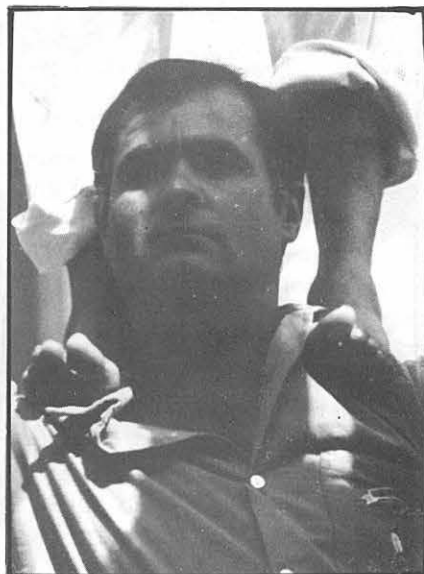

Josep Julià: «Hem de descarregar el cinc de vuit i, a més a més, un castell de nou»

«De la temporada passada, se'n podrien dir moltes coses, però per resumir-ho ràpidament jo crec que, si mirem els castells que hi vam aconseguir, veurem que hi són tots. Així doncs, podem assegurar que va ser una temporada molt bona, encara que això no significa que no es pugui millorar».

«Com he dit abans, em sembla que tenim a l'abast el fet de poder

superar el que vam fer l'any passat i, per tant, penso que la temporada que ara estem encetant pot ser millor que la del 1987 perquè tenim una gran colla i, en aquest sentit, vull indicar que els assajos que hem realitzat fins ara van molt bé. Així doncs, hem d'anar a millorar la temporada passada, i això vol dir descarregar el cinc de vuit i un castell de nou».

Joan Casals: «Hem d'anar a fer el primer lloc al concurs de Tarragona»

«Crec que sobren els comentaris a l'hora de parlar de la temporada passada perquè vam aconseguir el màxim en tot allò a què aspiràvem. Per tant, penso que no podem demanar res més».

«Quant a aquesta temporada, crec que hauríem d'anar, abans de tot, a consolidar aquests castells

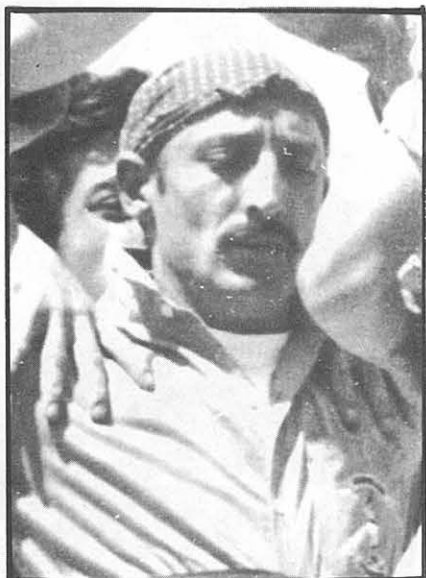
que vam aconseguir l'any passat i no deixar-los perdre. Això de banda, i si pot ser, penso que hauríem d'anar a fer el primer lloc al concurs de Tarragona. Em sembla que, si les coses van bé, aconseguirem de guanyar aquest concurs, encara que hauríem d'anar tots a totes».

Vicenç Yuste 'el basco': «Si tenim confiança en nosaltres mateixos, farem que la nostra colla sigui la capdavantera»

«La temporada passada va ser molt bona per a la nostra colla, encara que penso que encara hauria pogut ser millor si la gent anés sempre als assajos, tal com es fa la vigília d'una gran diada com la de les Fires de Maig o la Festa Major. També crec que és molt important que els seguidors vilafranquins ens donin el seu suport als assajos i a les actuacions importants, ja que això ens dóna força per seguir endavant. D'altra banda, la temporada passada ens ha servit per demostrar-nos a nosaltres mateixos que som capaços de fer castells grossos, i això només s'aconsegueix amb confiança, il·lusió i estant ben preparats físicament. A més a més, també hem de tenir present

l'esforç i l'encert de la tècnica, que no té una feina gens fàcil dins de la colla i de prou responsabilitat a l'hora de decidir com i qui ha de fer un determinat castell».

«La nostra colla disposa tant de gent jove amb ganes de fer bons castells, com de gent que ja porta molts anys en el món dels castells i que, per tant, té molta experiència. Jo crec que aquesta temporada s'haurà de trobar l'equilibri entre aquests joves i aquests veterans i, entre tots plegats, hem de fer una temporada tan bona o millor que la passada. Amb il·lusió, ganes de treballar i confiança en nosaltres mateixos, farem que la nostra colla sigui la capdavantera».

Francesc Moreno 'Melilla': «No hem de perdre el respecte als castells de vuit»

«Com tots sabem, l'any 1987 va ser el millor de la història de la nostra colla, i això vol dir també que l'any 1988 ha de ser encara millor. Però no hem de caure en la temptació ni en el triomfalisme, perquè aquest any ha de ser millor que el passat».

«Respecte a aquesta temporada, penso que ja és hora de tenir una iniciativa pròpia a les sortides quan s'actua davant d'una altra colla. Aquesta temporada serà molt difícil, amb unes sortides

molt fortes com la de la Festa Major i la del concurs de Tarragona. Per tant, crec que no és convenient que a Màrtirs arrisquem molt amb un tres de nou ni amb un quatre de nou. A part d'això, cal que tinguem el cinc de vuit, el tres de nou i el quatre de nou, sense perdre el respecte als castells de vuit i, sobretot, hem de tenir fe i il·lusió i, més important encara, hem de fer que hi hagi harmonia a la colla».

Josep Carbó 'Magnum': «Amb ganes i afició millorarem els resultats de l'any passat»

«Podem resumir el que va ser la temporada passada dient que va resultar positiva per a la colla i també per a Vilafranca perquè, quan es parlava de castells abans, només es pensava que hi havia les colles de Valls ja que nosaltres sempre quedàvem per sota seu. Però ara, i sobretot a partir de l'any passat, això ja no es pot dir perquè som a la seva mateixa

altura. Per tant, podem treure la conclusió que la temporada passada va ser molt bona, tot i que no vam poder descarregar el cinc de vuit».

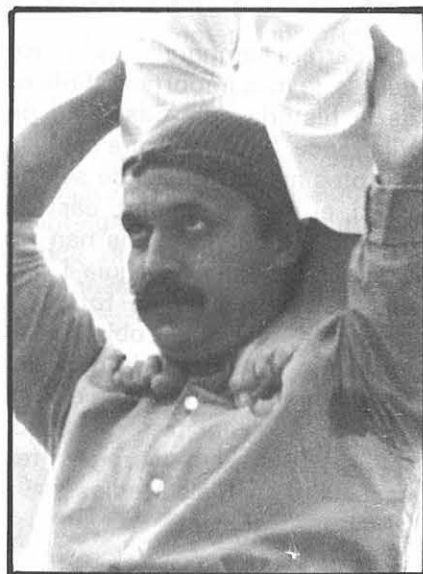
«Aquesta temporada que ara comença se'ns presenta molt dura, però amb ganes i afició es podran millorar, o bé igualar, els resultats assolits l'any passat».

Josep M.ª Mateu: «Hem de descarregar els castells que hem fet i guanyar a Tarragona»

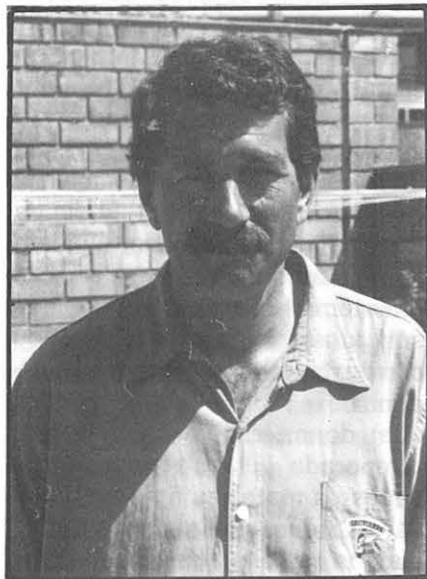
«La temporada passada va ser una de les millors de la nostra història, en primer lloc, perquè vam aconseguir els millots castells; a més a més, perquè es va programar una temporada amb seriositat i gairebé es va completar tots els objectius i, finalment, perquè va ser l'any en què més components de la colla van venir a les actuacions. Llàstima que

després de les diades de la Festa Major es va acusar una baixa important de components de la colla als assajos».

«Aquest any hem de descarregar els castells que vam carregar la temporada passada i també hem de guanyar el concurs de Tarragona, i això s'ha d'assolir amb un programa planificat seriosament igual com es va fer l'any passat».

Àngel Grau: «S'ha de plantejar la temporada per arribar en forma a les dues grans diades: Sant Fèlix i Tarragona»

«La temporada passada va ser altament positiva per a la colla. En primer lloc per la incorporació de molta gent nova i, després, per haver passat de ser una colla de vuit a ser-ho de nou. Això fa que el que semblava una exclusiva d'unes altres colles, ho haguem aconseguit nosaltres a base de treball i de confiar en les nostres possibilitats».

«Continuant, doncs, amb el que he indicat, aquesta temporada ens ha de servir per assegurar el nivell aconseguit, tornant a fer

castells de nou (pensem que hi ha dues grans oportunitats, on no ens faltarà, sens dubte, suport); i és per això que s'ha de plantejar una temporada per arribar en forma a aquelles dates, i és la tècnica la que ha de decidir el que ens convé més per fer-ho. També serà un any de renovació pel fet que hi ha canalla que s'ha fet gran i, per tant, s'haurà de fer canvis als pisos de dalt. Així doncs, els assajos de la canalla seran molt importants».

Joan Fradera: «Un al·licient important seria intentar castells que no hem fet mai»

«Durant la temporada passada vam assolir una fita històrica: per primer cop una colla no val·lencina bastia castells de nou. Amb la consecució del tres i quatre de nou amb folre carregats, vàrem fer un pas de gegant, situant-nos un any més entre les colles capdavanteres del món casteller. El més important és que l'objectiu que ens vam marcar durant l'any 1987 el vam anar assolint, i això fou fonamental perquè no ens desaniméssim i tiréssim endavant.

Les perspectives per a l'any casteller que estem començant serien poder descarregar el cinc de vuit, el tres i el quatre de nou, tal com ho fem regularment amb els quatre, tres i dos de vuit. Crec que un al·licient important seria intentar nous castells mai no assolits per la nostra colla, com poden ser el quatre de vuit amb el pilar de sis al mig, el pilar de set amb folre i recuperar 'l'espadat' de sis».

Guillem Brugal: «Aquesta temporada pot arribar a ser més brillant que la darrera»

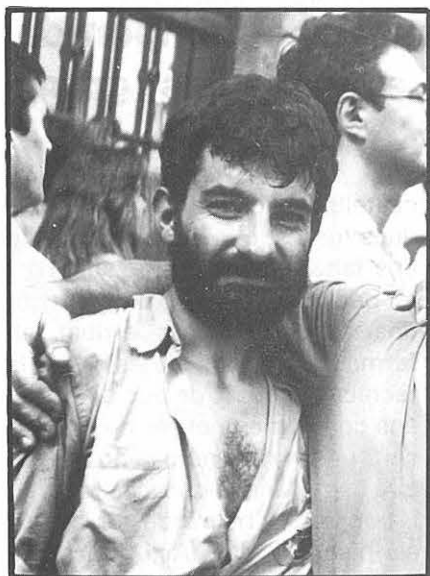
«La darrera temporada és, sense dubtes, la més important i brillant de la història dels Castellers de Vilafranca. S'hi van veure castells de totes mides, de sis, de set, de vuit i, el més important, castells de nou, castells que ens han fet esclatar d'alegria i de joia i fins ens han fet plorar i tot. Són moments que no s'obliden. Si analitzem la temporada més detingudament, veurem com es van anar aconseguint tots els objectius: a Fires vam carregar tres castells de vuit, als Monjos es va

carregar el cinc de vuit, a Màrtirs es va fer el primer intent de castells de nou, i per la Festa Major vam carregar el tres de nou, encara que no va ser per Sant Fèlix. La gent va agafar molt ànims i el dia de Tots Sants vam culminar la temporada amb el quatre de nou».

«Després d'una temporada com la passada, tot fa preveure que aquesta que ha començat ara pot ser també molt bona. Aquesta temporada pot arribar a ser més brillant que la darrera».

Àngel E. Moreno: «Cal aconseguir les fites de l'any passat, però amb una variant: descarregar els dos castells de nou»

«Trec de l'armari la camisa verda i els pantalons blancs, agafo la faixa ben plegada, i el mocador que no hi falti. Tornem-hi, començem la temporada, la sortida és a Vilanova. Som davant la Casa de la Vila, la primera sortida i el primer intent de quatre de vuit. Quan deixem Vilanova al darrere, prenem amb nosaltres el primer quatre de vuit descarregat. Sembla un bon inici de temporada. Anem fent assajos i sortides i cada cop més la temporada sembla encarrilada. S'acosta la Festa Major i els castells de nou són al cap i al cor de tots, o més ben dit, al cor i al cap de tots. Arriba Sant Fèlix, la plaça és plena de gom a gom. El cap de colla organitza, tots estem a punt per a la fita,

però aquell no és el moment, el castell es desmunta, sembla que tots els esforços fets al llarg de la temporada no es veuran recompensats, però la Festa Major no és acabada. El dia 31, Sant Ramon, és la data, ho tornem a intentar i, ara sí, des de dins del folre veig una esclat de joia: el tres de nou es carrega. El dia de la colla, però, no ens quedem només amb el record del tres, intentem el quatre, i amb aquest, són dos els castells de nou carregats en una temporada rodona».

«Cal, doncs, esperar que aquesta temporada s'aconsegueixin aquestes mateixes fites amb una variant: que siguin descarregats els dos castells de nou».

L'objectiu d'aquest any és guanyar a Tarragona

Com ja és habitual, poc abans de començar la temporada es convoca l'assemblea general ordinària de la colla. Aquesta es va celebrar al mateix lloc de l'any passat -sala Mossèn Vinyeta- el 4 de març passat.

El cap de colla va donar la benvinguda als assistents i va passar la paraula al secretari de la colla (accidental), qui va fer lectura de l'acta de l'assemblea anterior, que va ser aprovada per la concurrència.

Seguidament, el president del Patronat va expressar la continuïtat a la junta de tots els membres que s'havien presentat a la reelecció, a excepció de la baixa que causa l'Oriol Rossell, qui queda rellevat en el càrrec pel Josep Massó.

El tresorer del Patronat va presentar l'estat de comptes, ressaltant l'importància dels números de la rifa setmanal que van en combinació amb «la dels cecs» de cara a uns bons ingressos nets per la colla. El va seguir el secretari del Patronat fent un breu esboç de les obres que s'han fet i previsions de les que ja estan començades en el primer pis, per a les quals es preveu la demanda d'un crèdit de cinc milions de pessetes. Va acabar la seva intervenció convocant una reunió oberta amb l'arquitecte. Més tard, el portaveu de la comissió tècnica va fer un repàs de les actuacions més importants, tot fent balanç de la temporada. Va destacar el fet que van haver-hi menys caigudes que en l'any anterior i que les reunions/trobades d'opinió sobre temes castellers referents a la nostra colla havien estat molt positives per complementar els objectius establerts en un principi; i va acabar amb l'exposició dels d'aquest any, centrats en la diada de Sant Fèlix i en el concurs de Tarragona.

Després de la presentació de l'estat de comptes per part del

tresorer de la colla, va fer el mateix l'encarregat del bar en l'exercici comprès entre l'u de gener del 87 i el trenta-u de gener del 88.

A partir d'aquest dia, i a causa de les obres, el servei de bar ha quedat anul·lat. Va continuar l'encarregat de les assegurances, fent un repàs dels comunicats d'accident i va fer esment d'un possible cobertura a l'estranger per part d'una nova companyia. El següent torn el va tenir l'encarregat de les obres, qui va exposar la situació actual i les feines més properes a realitzar. Tot seguit va tornar a tenir la paraula el cap de colla, qui, després de fer un seguiment de la temporada passada, va recalcar els objectius

d'aquesta, el principal dels quals és guanyar el concurs tarragoní, fent plena la consolidació dels castells de nou. Va demanar el compromís de tots els membres de la colla per assolir aquestes fites i, finalment, va fer pública la remodelació i adequació de l'arxiu, tasca que anirà a càrrec del Jordi Mir.

En l'apartat de precís i preguntes van sortir temes com el del procés de repartiment dels butlletins -«El Figarot»- a causa de contínues queixes de mala o nul·la recepció; d'altres com les ampliacions a les comissions i el planteig de buscar nous punts de venda dels números de la rifa setmanal.

T.

Les assemblees de l'antigor -pam més, pam menys-, podien haver estat així...

«Quan el nen es parà a la punta del castell es va treure el mocador i el llençà a l'aire...»

El text reproduït a continuació és del llibre del periodista Isaac Pavlovski «Esbossos de l'Espanya Contemporània 1884-1885», editat a Sant Petersburg l'any 1889. És la traducció de les pàgines 448-450.

Des del balcó de l'ajuntament de Valls contempla les colles castelleres, amb el seu amic l'escriptor Narcís Oller, que l'ha acompanyat a visitar Poblet.

Pavlovski ha estat un dels viatgers russos del XIX que més bé ha copsat la realitat catalana i del fet diferencial català. Durant l'hivern de 1884-1885 i la primavera de 1888 féu estades a Catalunya. Al llarg de la seva vida tingué molt d'interès per donar a conèixer als lectors russos la literatura i la vida dels catalans. En una ocasió es queixava al seu amic Oller que el seu diari de Sant Petersburg (ell era corresponsal a París) no li podien publicar tants articles sobre Catalunya, s'havia de fer amb intervals.

Els capítols del llibre de Pavlovski sobre els Països Catalans seran publicats pròximament per l'editorial Llamp de Barcelona. Traductor: Josep M. Farré i Pedrós

Castells a la plaça del Blat de Valls, bressol casteller per excel·lència

En tornar a Valls, al vespre vaig anar al teatre. Feien sarsuela amb cançons i diàlegs d'allò més esquinçador de cavallers, nobles i dames. La sala era plena de gom a gom, tremolava pels aplaudiments. Ningú no va impedir a alguns «distingits» del públic que xiuessin des de la seva llotja. Pel que sembla, els gustos per les dues primadones el públic no els compartia. Després del primer acte, quan amb en Oller ens decidíem a anar-nos-en, ens toparem amb un tipus estrany, un «ricachón» local, conegut del meu amic. Ens proposà molt educadament beure una copa en honor de la nostra trobada. No hi havia res a fer, no ens podíem excusar.

- M'ofeneu molt seriosament, assegurà el «ricachón».

Vam haver d'acceptar el destí fatal i seure al cafè.

- És un bon teatre i un bon grup, oi?, preguntà el nostre interlocutor, dirigint-se a mi.

Li ho vaig confirmar.

- Sí, és un bon grup. L'any passat vaig anar al *Real*, a Madrid. El teatre és gran, però avorrit. M'hi vaig adormir. Aquí, vaig a cada representació i amb emoció espero sempre fins al final. Tinc la meua llotja i hi vaig amb tota la família. Gayarre no m'agrada, el nostre tenor és millor.

- És possible?

- Oh!, hi podeu pujar de peus. Creieu-me, d'aquests no hi entenc res. Jo mateix vaig crear el teatre per al foment de l'art, pel patriotisme, es pot dir.

D'aquests tipus amants de l'escena, a Catalunya n'hi ha molts. No hi ha petita ciutat que no tingui el seu grup de teatre, que funciona tot l'any. Els empresaris no paren mai.

L'endemà era la festa de la Candelera, patrona de Valls.

Per aquesta raó, a la plaça de l'ajuntament van ser aixecats, els anomenats castells de Valls, que només existeixen en aquesta vila

(Foto: Mòn Casteller)

des dels temps més antics. Els castells s'aixequen a les festes grans en presència de gran nombre de gent, vinguda d'arreu de Catalunya. Al matí, uns quants músics amb flautes i tambors van pels carrers convidant la gent a la festa, al so d'una marxa especial. La representació comença a les dotze, quan el poble surt de missa. Des del balcó de l'ajuntament vaig veure una gernació de pagesos i de nens que omplia tota la plaça i els carrers dels voltants. Totes les dones duïen uns mocadors de seda virolats. Al primer cop d'ull es diferenciaven els vestits dels homes: els de mitjana edat duïen el vestit nacional i barretina, mentre que el jovent duïa bruses blaves, barrets i mantes ratllades sobre l'espatlla dreta.

Aquest canvi, diuen, es féu durant l'última revolució. El pintoresc vestit nacional va desaparèixer ràpidament a la vegada que els costums «del bon temps antic».

La gent s'inquietà, féu pas a les autoritats ciutadanes, que apareixien al portal de l'església. Davant de tot s'hi col·locaren els municipals, vestits de frac i barrets amb costures verdes, després el batlle

i els consellers, amb vestits negres i unes bandes vermelles al pit. El batlle es feia notar dels altres membres de l'ajuntament pel bastó que duïa, símbol del poder. Se sentí un petit redoble de tambor, acompanyat amb sons ràpids i fragmentats de flauta. Part de la multitud que era més a prop del balcó de l'ajuntament es bellugà.

Començava l'enlairament d'un castell. Uns quaranta pagesos forçuts s'aplegaren, s'abraçaren i es van preparar tot formant una massa compacta. Sonà una música, lenta i malenconiosa, en certa manera oriental. Sobre la base humana van aparèixer unes 20 persones amb camises i pantalons blancs i faixes vermelles, als peus mitjons i espadenyes. Mentre aquesta gent es col·locava, de sobte, per sobre seu, pujaren amunt uns altres altres companys i formaren el tercer pis, i sobre seu uns altres, i uns altres, fins a formar el novè pis, sobre el qual aparegué un nen amb un mocador vermell al cap. Tot anà amb molta rapidesa i habilitat, amb acompanyament de música, que feia l'ambient festiu, a mida que creixia el castell. Quan el nen es

parà a la punta del castell es va treure el mocador i el llençà a l'aire; les flautes feren un crit llarg i prolongat de triomf. Aleshores el castell va tremolar i va desaparèixer tan ràpidament com havia sorgit. La gent aplaudia. Aparegué una altra colla, després una tercera, una quarta... fins a deu. Cada una feia una cosa original, que no s'assemblava a l'anterior. Un dels castells va caure abans fos acabat. Sorgiren unes quantes taques blanques a l'aire i els acròbates caigueren a terra gairebé d'una alçada d'un quart pis. No es féu mal ningú; tots foren agafats a temps i els artistes amb rapidesa tornaren al seu treball, que dugueren molt bé fins a la fi. De les moltes variants de castells que hi ha, és especialment espectacular la del castell començat des de terra cap dalt. Primer aixequen els nens, després el vuitè pis i així fins que els últims han d'aixecar els vuit pisos. Cal tenir, a part d'agilitat, una força d'hèrcules. Cada castell té un grup diferent d'artistes que confraternitzen amb els altres. Hi ha grups que tenen fama com la de les quadrilles del Lagartijo o de Frascuelo de la corrida de toros.

CALCATS

LA FÀBRICA

SUCS. DE J. MONTANER · INDÚSTRIA, 10 · VILA FRANCA DEL PENEDÈS

ALT PENEDÈS

També fem envetats per balls populars (diablos, bastons, etc...)

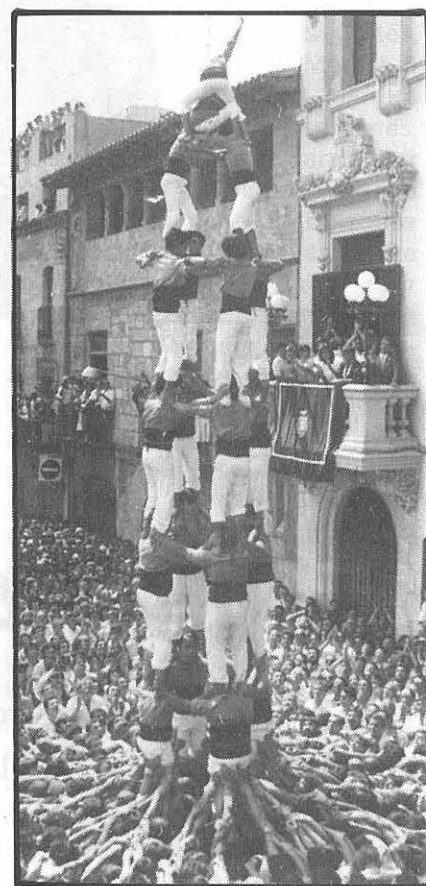
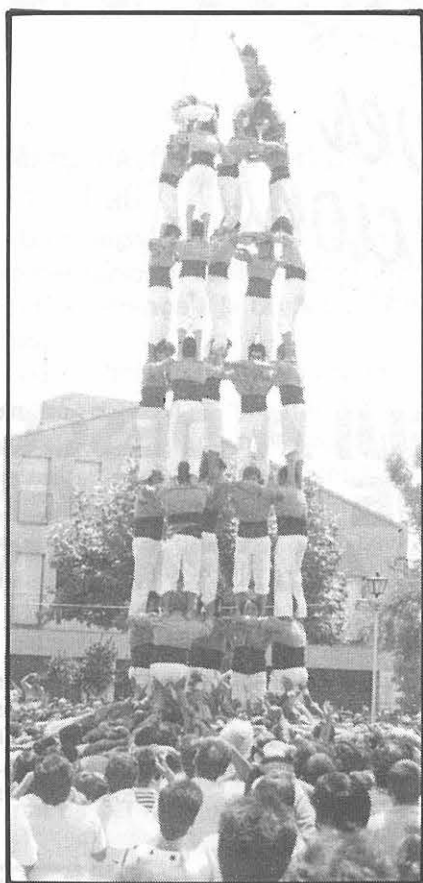
Els castells de la millor temporada

Els castells del 87

Data	Lloc	2 de 6	4 de 7	3 de 7	4 de 7 amb agulla	5 de 7	3 de 7 per sola	2 de 7	4 de 8	3 de 8	2 de 8 amb folre	5 de 8	4 de 9 amb folre	3 de 9 amb folre		
22 març	Can Cartró (Festa Major)		D	D	D	D										
29 març	Vilafranca (Renovació Rambla)			D	D	D										
5 abril	Vilafranca (Sant Julià - Pça.Sardana)		D	D		D		D								
25 abril	Lleida (Rellançament I.E.I)	D		D												
26 abril	Vilanova (15.è aniversari Bordegassos)					D		D	D							
10 maig	Guardiola (Trobada Cors de Clavé)				D	D		D	D							
16 maig	Vilafranca (Torneig l'Anxaneta)		D	D												
22 maig	Vilafranca (Cal Figarot, nit)				D	D				D						
31 maig	Vilafranca (Fires de Maig)								D	D	C					
7 juny	Montblanc (Fira)							D	D	D						
14 juny	Vilafranca (125.è aniversari «Coro»)				D	D		D	D							
28 juny	Lavern (Festa Major)				D	D			D							
3 juliol	Sant Esteve Sesrovires (Can Amat-Paradís)			D	D	D										
4 juliol	Vilafranca (Festa barri Sant Julià)				D	D		D	2ld							
17 juliol	Vilafranca (Festa barri Les Clotes)					D		D	ldD							
19 juliol	Els Monjos (Festa Major)							D		D		C				
1 agost	Vilafranca (Màrtirs Street)							D	D	I				I		
8 agost	Reus (Festa Pro-turisme)							D	D	D						
8 agost	Sitges (Aquàtic Paradís)		D	D		D										
15 agost	Béziers (Occitània)	D	D	D												
22 agost	Gelida (Festa Major)			D		D			D							
23 agost	L'Arboç (Festa Major)							D	D	C						
29 agost	Vilafranca (Festa Major)					D		D	D							
30 agost	Vilafranca (Festa Major)								D		D	I		ld		
31 agost	Vilafranca (Festa Major)							D	D					C		
1 setemb.	Vilafranca (F. Major petits «Colla de Joves»)								D							
6 setemb.	Sant Sadurní (Fires)								D	C	D					
11 setemb.	Vilanova del Camí (Diada nacional)		D	D												
11 octubre	Olesa de Bonesvalls (Barri Hospital)			D		D		D								
12 octubre	Cal Rubió (Festa Major)					D		D	D							
14 octubre	Vilafranca (Rebuda «Ski Tukuche»)			D				D								
18 octubre	Montserrat (Romiatge)								D	D	D					
19 octubre	Sant Sadurní (Centenari Fil.loxera)				D			D								
1 novemb.	Vilafranca (Diada de la Colla)					D				D			C			
14 novemb.	Vilafranca (Penya Blanc i Blava)		D	D				C								
15 novemb.	Sitges (Diada Castellers de Sitges)		D			D		D	C							
29 novemb.	Vilafranca (Dia de la Colla «bis»)	D	D	D		D	D									
6 desamb.	Bagà (Festa del Minaire)		D	D												
8 desamb.	Vilafranca (Cal Figarot - visita C.Cultura)			D												
18 desamb.	Vilafranca (Cal Figarot - visita holandesos)			D	D											
40 actuac. 39 dies	Total	3D	10D	17D	10D	19D-1D assaigs	1D	18D-1C 9D assaigs	17D 1C 3ld	6D 2C 1l	4D 1C	1C 1l	1C	1C 1ld 1l		

Cal fer constar a més, 49 pilars de cinc, i, en assaigs, dues torres de set amb folre.

porada de la nostra història

VINGUI A DESCOBRIR PER QUE EL PEUGEOT 309 ES UNA ALTRA HISTORIA.

S'ha escrit molt últimament sobre el Peugeot 309. Molt i bo. Entre altres coses, que és un nou estil de cotxe. Un nou estil de conducció.

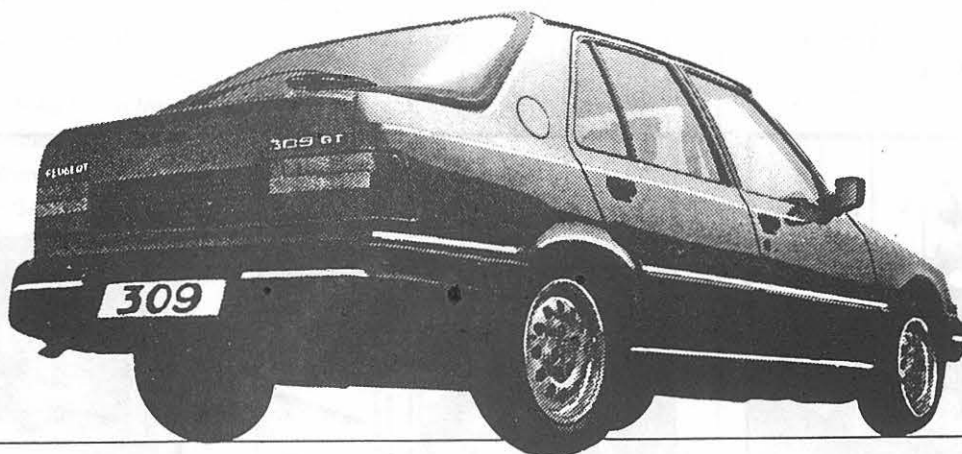
En resum, que és una altra història.

Doncs bé, l'invitem que ho comprovi personalment. Que el provi a fons i en tregui les seves pròpies conclusions. Sense més compromisos.

El Peugeot 309 no el deixarà indiferent. N'estem segurs. Tant, que estem oberts a totes les

exigències. Per celebrar el seu recent llançament i perquè, per temps, que no quedi. Sigui benvingut, vostè i la seva família. Per a ells no faltaran atencions. Per a vostè no faltaran proves que el Peugeot 309 és una altra història.

 PEUGEOT 309

Tallers Auto - Tractor, S.A

Comerç, 3

☎ 890 24 11 - 890 29 32

VILAFRANCA DEL PENEDÈS (Barcelona)

El seu concessionari **PEUGEOT TALBOT**

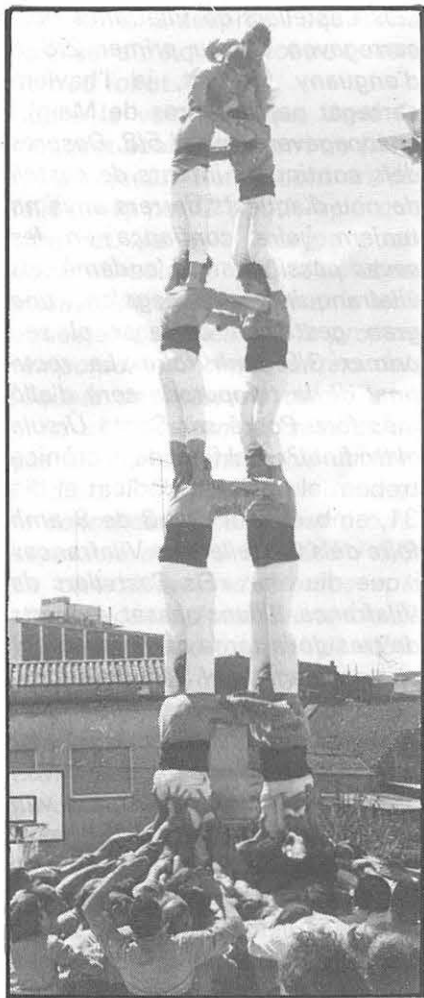

Un carro gros i una torre de set a la primera sortida de vuit

Gener

Diumenge, dia 17, Moja

L'actuació que vam portar a terme a la veïna població de Moja va quedar deslluïda a causa de la forta pluja que va caure durant tot el dia. Per aquest motiu, vam aixecar els castells dins del local del Centre Cultural de l'esmentada població. Els castells que hi vam plantar van ser tots nets perquè el sostre del local no és gaire alt. Així, van fer el cinc de sis net, el quatre de sis amb l'agulla net, el tres de sis aixecat per sota també net i, per acabar, van descarregar quatre pilars de quatre simultanis.

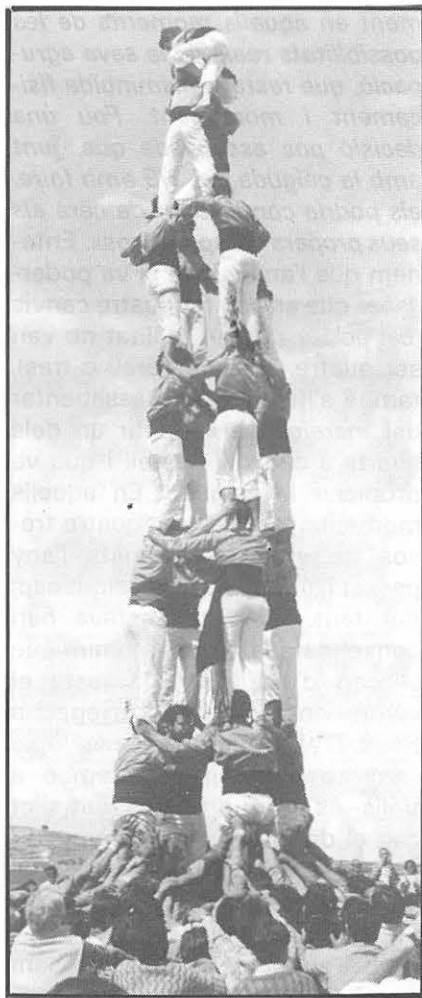

La torre de set va fer la cort al quatre de vuit que la seguia

Març, castells de set per al Club Patí

Diumenge, dia 13, Vilafranca (celebració de l'ascens del Club Patí Vilafranca a la Divisió d'Honor)

El Club Patí Vilafranca va aconseguir l'ascens a la màxima divisió estatal el dia 6 de març passat i, set dies després, ho va celebrar tot aprofitant que havia de jugar l'últim partit de lliga a la seva pista. La nostra colla es va afegir a tots aquests actes de celebració i, així, durant la festa vam aixecar dos pilars de quatre simultanis. A més a més, a la mitja part del partit d'hoquei, vam descarregar sense cap mena de problemes el tres de set i el quatre de set.

El carro gros d'un color de pàmpol, a la plaça de la Verema

Abril, primer quatre de vuit

Diumenge, dia 24, les Clotes (inauguració de la plaça de la Verema)

El primer carro gros de la temporada es va descarregar aquest cop a la vilafranquina plaça de la Verema, al barri de les Clotes, l'endemà de Sant Jordi. Mentre la cobla anava filant una darrera l'altra tot un seguit de sardanes, anàvem fent proves de cara a tirar els primers castells de vuit de l'any. Efectivament, els objectius d'aquesta sortida es van veure plenament coberts. Vam obrir plaça amb un cinc de set, que ens va servir per anar escalfant músculs de cara al segon castell: la torre de set. Aquesta es va haver de treballar bastant, però ja ha passat a la història com la primera de l'any 88. I pocs minuts després ja teníem una altra fotografia per a l'arxiu: la del primer quatre de vuit d'enguany. Aquest carro gros va presentar novetats respecte als de l'any passat, però tot i això es va defensar perfectament. Vam tancar l'actuació amb un quatre de set amb l'agulla. Tot plegat va servir perquè les perspectives de cara a les Fires de Maig siguin d'allò més bones.

Una de freda i una de calenta

(o dels clatellots a les floretes)

A Valls, tot i ésser el *bressol casteller*, la informació castellera va restar durant força anys no direm que en l'oblit més absolut, però sí amb reconegudes mancances. Fins fa uns deu anys, no van començar a aparèixer cròniques, més o menys sovintejades, a cura d'elements autòctons. Amb més o menys encert, de llavors ençà els setmanaris locals han anat prestant més atenció al fet casteller i no cal dir que l'aparició de les respectives revistes de les dues colles dels xiquets ha contribuït també a dignificar aquesta informació, sense oblidar el mensual «Cultura», el qual ha donat compte puntualment de les actuacions de més alt nivell dins d'un context vallenc.

Actualment, el setmanari «El Pati» de la capital de l'Alt Camp publica una crònica castellera que signa l'amic Joan M.ª Jové i Plana. És difícil escriure de castells a Valls, això és ben cert; s'ha de filar molt prim per tal de no *encabritar* els d'una colla o l'altra. Jové escriu, segons el nostre parer, amb una gran equanimitat i acostuma a ampliar la seva informació a la globalitat del món casteller. En bona lògica, per tant, parla sovint del Castellers de Vilafranca...

I és precisament això el que volem comentar. El tractament que la nostra colla va rebre en el decurs de la passada temporada a les pàgines de «El Pati», tot i que hem de reconèixer que la nostra apreciació pot ésser considerada com a subjectiva, no sempre s'ha avingut amb el que nosaltres hauríem desitjat. Amb tot, ens afanyarem a dir que les cròniques publicades a l'entorn del nostre quatre de nou, ens han rescabalat amb escreix del desencís que produïren d'altres precedents. Vegem-ho, tot plegat, i sortirem de dubtes.

La primera crònica que volem comentar és la del 7 d'agost, posterior, doncs, a la festa de *Màrtirs*. El títol que l'encapçala informava que «*Els Castellers de Vilafranca no aconseguiren el 3 de*

9 amb folre» i en el resum de la jornada llegim: «*Els Castellers de Vilafranca van intentar per primera vegada el passat dissabte al barri vilafranquí de Màrtirs Street, el 3/9 amb folre que caigué amb els sisens posats. Aquesta caiguda provocà que "els verds" només aconseguissin el 2/7 i el 4/8, i que s'estavellessin amb el 3/8 a l'alçada de quints...*». Amb el que no estem d'acord és amb el contingut del següent paràgraf: «*...Els Castellers de Vilafranca, malgrat les circumstàncies que els envoltaven, després de la caiguda del 3/9 amb folre encara van voler intentar el 3/8, amb quatre canvis a dalt del castell i en posicions noves pels castellers que hi pujaven. La construcció féu llenya just quan es posaren els quints. El cap de colla i/o els tècnics amb aquesta decisió van demostrar la falta de "nord i guia" i el desconeixement en aquells moments de les possibilitats reals de la seva agrupació, que restava disminuïda físicament i moralment. Fou una decisió poc assenyada que, junt amb la caiguda del 3/9 amb folre, els podria condicionar de cara als seus propers compromisos*». Entenem que l'amic Jové si va poder saber que es van fer quatre canvis (cal aclarir que en realitat no van ser quatre, sinó un parell o tres), també s'hauria pogut assabentar del *mareig* que va patir un dels quarts a dalt del castell i que va propiciar la caiguda. En aquells moments ja portàvem quatre tresos de vuit descarregats l'any passat i no ens n'havia caigut cap; per tant, el castell estava ben consolidat i la prova la tenim que al cap d'una setmana justa el vàrem tornar a descarregar a Reus. D'altra banda, el més lògic -així ho hem vist fer també a Valls- és *tirar* un tres de vuit si et cau el de nou. Com es comprèn, doncs, que es pugui afirmar que els nostres capdavanter van perdre el «nord i guia»?

Quatre setmanes després, trobem a «El Pati» la crònica corresponent a la Festa Major vilafranquina. L'encapçalament, aquest: «*La*

Colla Joves i els Castellers de Vilafranca carreguen el 3 del 3 de 9»; i en el resum: «*...Els Castellers de Vilafranca, dilluns passat, carregaven per primera vegada el 3/9 amb folre. Fou l'aconseguint més important de la història dels castells realitzat per una colla que no és del Xiquets de Valls*». Al detall de l'exhibició del dia de Sant Fèlix, llegim: «*...Seguidament, els Castellers de Vilafranca varen intentar el 3/9 amb folre. La construcció amb sisens posats s'hagué de desmuntar, ja que la mainada no volgué pujar. El castell semblava que anava fort però el cert és que, amb sisens posats, faltava encara molt per saber si podria arribar a plec de bé. A l'endemà, els vilafranquins ens traqueren de dubtes i aconseguiren la gesta més gran de la història castellera protagonitzada per una colla no vallenca*». Més endavant: «*Els Castellers de Vilafranca descarregaven el seu primer 2/8 f. d'enguany (de fet, ja l'havíem carregat per les Fires de Maig) i ensopegaven amb el 5/8. Després dels continuats intents de castell de nou d'aquests darrers anys no teníem gaire confiança en les seves possibilitats. L'endemà, els vilafranquins aconseguiren una gran gesta en carregar el seu primer 3/9 amb folre. La recta final de la temporada serà d'allò més fort. Podrà ser Santa Úrsula el tro final?*». I al final de la crònica trobem el paràgraf dedicat al dia 31, amb el títol de «*3 de 9 amb folre dels Castellers de Vilafranca*» i que diu així: «*Els Castellers de Vilafranca, dilluns passat, a quarts de tres de la tarda carregaven per primera vegada el 3/9, amb folre. Segons diversos testimonis presencials, els Castellers de Vilafranca feien i desfeien el 2/7. Van plantar el 3/9 amb folre que van desmuntar a l'alçada dels terços. A la segona temptativa, amb l'aixecador encavalcat, l'enxaneta, a l'alçada dels dosos, baixà fins a sisens. Els crits de la gent varen fer que l'enxaneta tornés a pujar i coronar el castell que va caure quan l'enxaneta es disposava a*

baixar. Aquest és l'aconseguit més important dintre de la història dels castells efectuat per una agrupació que no és dels X. de Valls. A continuació descarregarien el 4/8. Amb la consecució del 3/9 amb f. els castells semblà que entrin en una nova fase». Creiem honradament que hi manca una mica més de valoració de la nostra gesta, puix que, no debades, el nostre 3 de 9 era la primera vegada que l'aconsegüem i el de la Colla Joves no. Encara, filant més prim, direm que el nostre enxaneta va fer l'aleta correctament i el de la Joves, si és que la va fer, la deuria fer tan tímida que no ens n'adonàrem (per cert que, a l'actuació de la Festa Major dels Monjos, Jové també havia posat en dubte la realització de la segona aleta del nostre 5 de 8, que va ésser tímida o fins a mig aire si voleu, però hi va ser).

Deixem per a l'anècdota el fet que no eren quarts de tres, sinó quarts de quatre de la tarda i que l'enxaneta, en realitat, va devallar des de l'alçada dels sisens fins una mica més avall dels quintes. I bé, el tro final ja es va veure que no va ser per Santa Úrsula, sinó una setmana després. I aquest no va ésser altre que el nostre quatre de nou folrat.

Sobre la valoració que Jové fa d'aquest aconseguiment no hi ha res a objectar. Ben al contrari, cal felicitar-lo per la ponderació que n'ha fet. Ja a la crònica post-Santa Úrsula -el 30 d'octubre- avisava els seus conterrànies amb aquestes paraules: «A la propera temporada, als capdavaners dels Xiquets de Valls, els caldrà analitzar si dirigeixen els seus esforços envers la consecució de fites inèdites -2/8 s.f., 3/8 p.s.- o envers la consolidació, conservació o recuperació del 3/9 f., 4/9 f. i 5/8. La diversificació d'esforços a la vista d'aquest darrer Santa Úrsula no sembla oportuna ni possible. Cal no oblidar que la Vella no ha tornat a aconseguir el 4/9 f. des del Concurs del 84 i no l'ha tornat a intentar des del Sant Fèlix-85. La Joves, enguany no han pogut aconseguir el 4/9 amb folre ni el 5/8. Estan tan consolidats els castells de nou i el 5/8? Cal assolir bé un esglao i després reprendre l'ascens? O pel contrari cal pujar els esglaons molt de pressa malgrat que els que deixem immediatament per darrere encara no els

tinguem plenament consolidats i assolits? Són algunes reflexions a l'entorn d'una diada que és la síntesi d'una temporada que també ha estat inèdita pel que fa a la seva gran i frenètica cursa de castells de les dues colles. Però... compte. Perquè, pas a pas, també es pot arribar lluny. Els Castellers de Vilafranca, el 31 d'agost, carregaven per primera vegada el 3/9 amb folre. Diumenge vinent, volen intentar a la seva localitat el 4/9 amb folre. El joc no és solament rosat i vermell. Amb perseverància també s'hi va afegint el verd. Cal tenir-ho present!».

Una setmana després, l'encapçalament de la crònica era verd del tot: «Els Castellers de Vilafranca carreguen el 4 de 9 amb folre» i en el resum, llegim: «Diumenge passat, els Castellers de Vilafranca carregaven, per primera vegada, el 4/9 amb folre. Els vilafranquins, després d'aquesta consecució, són l'única agrupació que, en el decurs de la present temporada, han carregat individualment el 3/9 f., el 4/9 f. i el 5/8», mentre que el comentari reblava: «La setmana

passada, comentàvem que en la supremacia del "fet casteller", junt amb els colors rosat i vermell, també s'hi anava afegint el verd. Aquestes asseveracions es varen confirmar plenament diumenge passat per part dels Castellers de Vilafranca, en carregar, per primera vegada, el 4 de 9 amb folre. Amb aquesta consecució els Castellers de Vilafranca són l'única agrupació que, en el decurs d'aquesta temporada, han assolit individualment el 3/9 amb folre, el 4/9 amb folre i el 5 de 8. L'assoliment de castells de nou per part dels penedesencs bipolaritza la supremacia castellera a l'entorn de Valls i Vilafranca. És la primera vegada, en tota la història castellera, que una colla no vallenca aconseguix arribar a la cota dels castells de nou. Amb la particularitat i el mèrit d'haver-los aconseguit per partida doble en carregar el 3/9 amb folre i el 4/9 amb folre dintre d'una mateixa temporada». S'ha de reconèixer que per escriure a Valls en aquests termes d'ha de tenir força coratge o, el que és el mateix,

...i, per si fos poc, després del tres vam fer el quatre

s'han de tenir ben posats; i així cal agrair-ho en aquesta oportunitat al cronista, el qual, a més, va il·lustrar el comentari amb una fotografia del nostre 4 de 9. L'únic punt de l'article amb el qual podríem estar en desacord és quan descriu l'aixecament d'aquest castell: «...Acte seguit, els Castellers de Vilafranca es disposaven a bastir el 4/9 f. i es feia un gran silenci a tota la plaça. La construcció fou desmuntada en dues ocasions. A la tercera vegada, castellers i tècnics donaren el consentiment i el castell s'enlairà definitivament. Pis a pis, el castell anà pujant de forma segura fins a sisens. Quan es col·locaren els sisens, els dosos varen provocar alguna batzegada que fou aturada sense gaires problemes. Aixecador i enxaneta semblava que pujaven sense massa convicció, però el castell seguia aguantant fort. L'aixecador s'encavalcà i l'enxaneta amb molts nervis i una certa inseguretat es féu un embolic a l'hora d'efectuar els passos a dalt del castell. Malgrat la inseguretat de l'enxaneta, el castell fou coronat i seguí aguantant. En aquells

instants, la plaça sencera esclatà en crits de joia i semblava que es podia descarregar. No fou així, el pom de dalt s'esverà, no aguantaren la posició i el castell s'esfondrà. Els Castellers de Vilafranca havien aconseguit la proesa. Havien carregat el seu primer 4/9 amb folre! L'eufòria dels Castellers de Vilafranca i els assistents fou gran i els aplaudiments es reproduïren en diverses ocasions. A la cinquena vegada d'haver-lo enlairat, els Castellers de Vilafranca reeixien en el seu intent. Cal constatar que, en aquesta ocasió, els segons del 4/9 f. varen comptar amb dues crosses. Fet inèdit en els altres 4/9 f. plantats per les colles vallenques. L'avantatge -si és que existeix- d'aquest recolzament serà motiu d'anàlisi per part dels tècnics. Al capdavant, el temps i els resultats seran els que donaran la raó als uns o bé als altres». Hem de dir que no és cert que aixecador i enxaneta pugessin sense convicció; el que va passar fou que el dos que anava d'esquena a l'Ajuntament, de poc va venir que no es fes enrera i ben just si es va arribar a incorporar

del tot. Si no hagués estat per la valentia de l'altre dos, que el va fermar bé, de segur que avui dia no tindríem el 4 de 9 al sarró. Els dos més menuts no esperaven altra cosa, doncs, que la parella de dosos consolidés la seva posició i, per això, l'enxaneta donava una certa sensació d'inseguretat, per bé que és cert que el castell no es va perdre pas per ell, d'això no hi ha dubte. De tota manera, aquesta divergència és *peccata minuta* comparada amb l'encert global de la crònica en qüestió. Finalment, en el «Balanc de la temporada castellerà 1987», publicat pel mateix Joan M.ª Jové a «El Pati» del 18 de desembre, hi poguérem llegir que: «La temporada 1987, en el decurs del temps, serà recordada en la memòria popular de l'afecionat per ser l'any que els Castellers de Vilafranca aconseguiren, per primera vegada, els castells de nou...». Un bon final per a cloure aquesta ressenya, no us sembla?

Eloi Miralles

EL MON DEL TRANSPORT

IVECO

Puigmotor, s.a.

SEU CENTRAL
CTra. Nal. 340 Qm. 321'6
Tels. 660 02 54 - 660 01 50
VALLIRANA

PALLEJÀ
Ctra. Nal. Qm. 604
Tels. 668 36 49 - 668 90 55

VILAFRANCA DEL PENEDES
Pol. Industrial St. Pere Molanta
Tel. 892 04 04

MERCABARNA
Parcel·la 24 (al costat entrada principal)
BARCELONA

A més... amb el seus serveis

TALLERS UNITS, S.C.C.L.

El 11on certamen Castellers de Vilafranca premiarà els treballs manuals fets en volum

BASES

Diversos membres de la nostra colla, en especial aquells que formen part de la Comissió de Cultura, van presentar a començaments de l'abril passat el segon certamen «Castellers de Vilafranca» - I Concurs de Treballs Manuals de Volum (tres dimensions). Aquest acte es va fer als locals del Celler Cooperatiu de Vilafranca.

Aquest primer concurs de treballs manuals de volum continua el camí iniciat l'any passat amb el concurs de fotografia, tot i que va encaminat a premiar una altra faceta artística com són els treballs en tres dimensions. D'altra banda, cal indicar també que coincideix amb la celebració del quarantè aniversari de la colla que s'efectuarà aquest any.

Els objectius principals del concurs pretenen aconseguir que les escoles, per mitjà dels seus alumnes, deixin anar la seva creativitat, a la vegada que es motiven un xic més pel fet que el motiu del certamen són els castells, activitat tan arrelada a la nostra terra. Les bases que cal seguir per participar en aquest concurs són les següents:

- 1 - Podran participar en el concurs totes les escoles, tant públiques com privades, de la comarca de l'Alt Penedès, que ho desitgin.
- 2 - Podran participar-hi els alumnes que cursin els estudis de TERCER, QUART, CINQUÈ i SISE d'E.G.B.
- 3 - Es podran presentar treballs a nivell individual o de grup, fins a un màxim de VUIT alumnes per grup, sempre que pertanyin al mateix curs.
- 4 - S'hi podrà presentar una única obra per persona o grup.
- 5 - La temàtica del concurs serà: «ELS CASTELLERS».
- 6 - El treball haurà de confeccionar-se amb qualsevol tècnica o material com per exemple: fang, guix, fil-ferro, fusta, escuradents, pasta de paper, cartolina, etc.
- 7 - No hi haurà cap limitació pel que fa a les mides dels treballs.
- 8 - Els treballs aniran acompanyats d'una breu memòria realitzada pel mestre o mestres responsables del curs o escola, en la qual es farà constar el desenvolupament didàctic del treball.
- 9 - La documentació s'adjuntarà a l'obra i es presentarà dins un sobre tancat, on es farà esment de les dades següents:
 - Títol de l'obra.
 - Nom, cognoms i edat de cadascun dels integrants del grup.

- Curs al que pertanyen.
- Nom, adreça i telèfon de l'escola.
- Nom del mestre o mestres responsables.

- 10 - La data límit de presentació dels treballs serà el 15 d'octubre de 1988, i es lliuraran al local social dels Castellers de Vilafranca, «Cal Figarot», carrer General Prim, 11 de Vilafranca, on posteriorment seran exposades coincidint amb les festes d'aniversari de la colla, en data que s'anunciarà oportunament.
- 11 - En cas qpresentats depassi les expectatives de l'organització o que, per manca d'espai, la seva exposició resulti materialment impossible, el jurat farà una selecció prèvia.
- 12 - El jurat estarà format per reconeguts especialistes dels diversos camps de les arts plàstiques, de la pedagogia i del món casteller.
- 13 - La colla dels Castellers de Vilafranca no es pot responsabilitzar dels desperfectes que puguin sofrir les obres presentades, quan siguin retornades als autors mitjançant persones delegades o transportistes.
- 14 - Tots els treballs premiats quedaran en poder de la colla «Castellers de Vilafranca».
- 15 - El sol fet de participar en el concurs implica l'acceptació d'aquestes bases i les decisions del jurat, les quals seran inapel·lables.

Per endavant

Dia 15 de maig - Vilafranca del Penedès, Fires de Maig.
Dia 4 de juny - Vilafranca del Pdès., Torneig Anxaneta.
Dia 5 de juny - Sta. Coloma de Gramanet.
Dia 26 de juny - Reus.
Dia 2 de juliol - Vilafranca del Penedès, barri Sant Julià.
Dia 10 de juliol - Esparreguera.
Dia 17 de juliol - Olesa de Bonesvalls.
Dia 24 de juliol - Els Monjos, Festa Major.
Dia 30 de juliol - Sant Vicenç dels Horts.
Dia 6 d'agost - Vilafranca del Penedès, «Màrtirs Street».
Dia 11 d'agost - Bellvei.
Dia 20 d'agost - Prada de Conflent. E.C. d'Estiu.
Dia 21 d'agost - Igualada.

Nova subvenció de la Generalitat

Vàrem rebre, el dia 30 de març, la notificació conforme la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, ens concedeix una subvenció d'import 2.300.000 pessetes, destinades a cobrir la 2.ª part de la 2.ª fase-obra prevista pel 1988, del nostre local social, Cal Figarot.
Des d'aquestes pàgines de «El Figarot» agraïm, una vegada més a la Conselleria de Cultura la seva aportació.

Au venga!!!

Al país de l'oncle Sam

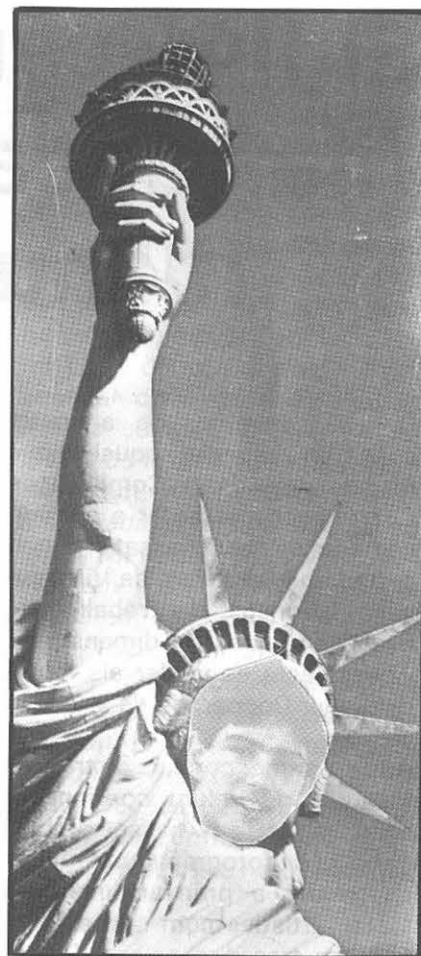
El nostre enviat especial als *United States of America*, mister XILEF TERIM ARIVOR, ens informa que ha fracassat rotundament en el seu intent de fer escola castellera al lloc on resideix actualment, la ciutat de Minneapolis, a l'estat de Minnesota, un dels més septentrionals del país.

L'amic Xilef (a) «*little Cicuta's son*» ens consta que ha fet mans i mànigues per tal d'engrescar el personal i que el seu projecte assolís l'èxit desitjat, però tot ha estat debades. Els seus companys de la *High School*, després d'una embranzida inicial plena d'entusiasme, se li han girat finalment d'esquena, per porucs. Fins i tot, els vietnamites -que n'hi ha

un *futimé* i amb qui tant confiava per allò que són més primets i lleugers i podien haver ocupat els llocs més alts dels seus *castles and towers*- li han fallat llàstimosament.

Ara, amb aquestes perspectives frustrades, costa d'entendre que els japonesos puguin afeccionar-se algun dia a la pràctica castellera, malgrat els esforços d'aquells qui malden per portar la nostra colla al país del Sol Ixent de l'Orient llunyà, pel *Sant Jordi's day* de l'any de maricastanya. Sembla difícil, doncs, que es pugui muntar algun dia una autèntica competició internacional castellera, a manera de Campionat del Món. Quina llàstima!

El *brother* del Noi de Tona

Qui vol jugar a fer cas-tee-ells??!!

det
Lect
trans

J. RECASENS GÜELL

AT-428

AMÀLIA SOLER, 20 TEL. 890 48 27

VILAFRANCA DEL Penedès

TRANSPORTS GRAN I PETIT TONATGE * SERVEI EXPRES * TRASLLAT I MUNTATGE MOBLES

COMANDES AMB MISSATGERS: SERVEI NACIONAL I INTERNACIONAL

Te l'oferim

Avui molt t'hem recordat
avui a la nostra plaça
faltava la teva imatge
de casteller abregat.

Avui sí que tu hi faltaves
pel teu fort crit donar
a la petita enxaneta
i acabar-lo d'animar
perquè pogués assolir
aquesta nostra proesa.

Sí, ja hem fet el tres de nou,
una de les teves fites
la que tu vas veure a Valls
quan les colles d'allí
van aconseguir-lo assolir
en la seva gran diada.

Però ho veus, Gabriel,
també som colla puntera
gràcies als teus esforços
i a la colla Jove i Vella.

Tot ho hem anat assolint,
castells de vuit i ara de nou,
però no podem adormir-nos
si volem tenir nom.

Un nom que tothom conegui
i a tots faci recordar
que plaça com Vilafranca
a dintre el món casteller
cap més en pot trobar.

I ara jo vull recordar-vos
que, per això conservar,
hem de seguir un refrany
que diu molta veritat.

Ajuntem-nos tots fent una gran
soca
que, tot i sent-ne molts,
sempre en serem pocs
per fer les grans coses.

Ara ja t'ho he dit tot
amic Gabi Casteller,
i per de tu acomiadar-me
una pregària et diré
i a Déu li demanaré
que et tingui al seu costat
ja que tota l'afició
a tu sempre t'ha estimat.

Un dels teus companys:

Jacint Tomàs
31-8-87

Se n'han fet dos

Aquest any ja són dos cops
que n'hem aconseguit carregar;
dos castells de nou d'alçada
on no és fàcil d'arribar.

Però sí, la nostra colla,
amb molta i gran serenitat,
ha assolit les dues fites
que tant havíem esperat.

Ja s'ha aconseguit, castellers,
ja sou colla puntera,
ara Vilafranca i Valls
del món dels castellers seran
amb molta honra senyera.

Jo voldria dir-vos a tots
castellers i aficionats
ajudeu-nos de tot cor
que si ens doneu suport
Vilafranca serà
la plaça més castellera
que a Catalunya hi ha.

I jo que casteller sóc
a tots vull felicitar
i animar-vos a lluitar
fins poder-los descarregar.

Jacint Tomàs

ARTESANIA EN MOBLES
DE VÍMET I BAMBU

Cistelleria

MACH

Avinguda Barcelona, 21
Telèfon 892 21 49

VILAFRANCA DEL Penedès

Festa al meu poble

A la plaça fan sardanes
ja refila el flabiol
la tenora l'acompanya
balla tot el que vol.

Avui és festa al meu poble
la Vila més castellera
és la de més tradició
de més història i solera.

Ja carreguen els castells
l'anxaneta amunt s'enfila
mentre que els miro, penso
que maca és la meva vila.

Han començat els balls
tots van molt macos i nets
ara actua la moixiganga
després vénen els cercolets.

Quasi tots han actuat
per ballar no en queden gaires
ho fan ara els gegants
tot seguit els trabucaires.

Tot just manquen els castells
que a tothom tant emocionen
sigui petit o gran
com si és home o dona.

Han començat a fer pinya
s'han apuntalat les crosses
els segueixen, els segons
que són les peces més grosses.

Després dels segons els tercers
que en castells es diuen terços
són els que aguanten més
sense cobrar interessos.

Els quarts han arribat
al lloc que els pertoca
mentre els quints s'emparren
com si fos per una soça.

S'han enfilat els dosos
empaitats per l'anxaneta
que al damunt la cassoleta
saluda amb la mà dreta.

Miquel García Robles

La Festa ja comença

La festa ja comença, hi ha molta gent
esperant la pujada dels castellers.
Comencen a fer pinya, la fan corrent
per aixecar una torre que talli el vent,
ferma com una roca, com un castell.

Quan ja porten tres pisos del Tres de Set
la tremolor comença a ser present.
Els dosos ja es col.loquen, no perden temps,
per tal que l'anxaneta pugui sobre ells.
Diríeu que és un arbre, que és un xiprè
que té un tel de molsa a sotà d'ell.

Les gralles, amb sa música fosforescent,
alegren la jornada als castellers,
amb mà forta empenyent-los per fer-ho bé.

A descendir comença el valent vailet
que sota l'anxaneta contempla el cel,
un cel ben net de núvols del Penedès,
amb Montserrat altívol i els pics lluent,
que des de dalt contemplen aquest gran fet.

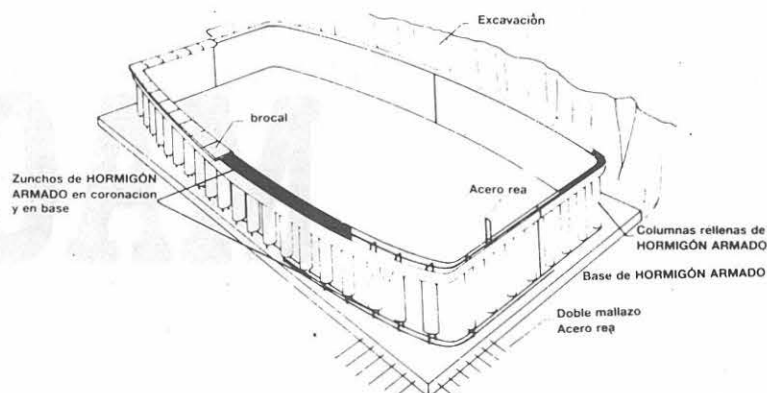
Francesc-Xavier Royo

Addenda

Ja havíem tancat l'edició del passat butlletí, quan ens van arribar les felicitacions del Patronat Municipal de Castells de Tarragona i dels membres de la colla Minyons de Terrassa, «Negre» i C. Rué. Com que diuen que més val tard que mai els diem: Gràcies!

Piscina de formigó
Garantia 10 anys
Feta en una setmana
Estarem a les Fires de Maig

PROMOCIÓ NATACIÓ
CONTRA CORRENT

erreteria
BADIA

Clascar, 12 - Tel. 890 1704 - VILAFRANCA

75

Aniversari

1913 · 1988

*S*embla que fou ahir, i a hores d'ara
la nostra petita història ja té 75 anys plens
d'il·lusió, de progrés i d'esperança de futur.

*Mai no hauríem arribat tan lluny sense el
suport i la confiança dels nostres clients,
col·laboradors i amics.*

*75 anys superant-nos cada dia per oferir-vos
els millors serveis.*

*75 anys guanyant experiència per satisfer-vos
i per ajudar-vos en els vostres projectes.*

*D'ençà del 1913 han canviat moltes coses,
tanmateix a CAIXA PENEDÈS roman aquella
manera de pensar i de fer que ens ha dut
a crear una gran entitat d'estalvi, que ocupa
el 4rt. lloc al ranking català, amb prop de
200 oficines.*

*Tot això s'ha aconseguit a partir d'allò que
un dia fou tan sols una bella idea.*

*Gràcies a tots els qui ho han fet possible.
I sembla que fou ahir...*

Caixa Penedès